

КОМСОМОЛ КИРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТИ XXV ЗІЗДОВІ КПРС

Онуфріївський район

ПІД ПРАПОРОМ ЗМАГАННЯ

У комсомольців і молоді, як у всіх трудівників Онуфріївського району, палкий відгук, нове піднесення трудової і політичної активності викликало рішення квітневого (1975 р.) Пленуму ЦК КПРС про скликання XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Продовжуючи славу традицію — зустрічати з'їзди партії новими трудовими здобутками, комсомольсько-молодіжні колективи, молоді передовики виробництва виступили з новими ініціативами і починами.

Молодь району включилася у змагання під девізом: «П'ятиріччя — переможний фініш! XXV з'їзд КПРС — гідну зустріч!».

Надаючи важливого значення активній участі комсомольців і молоді у сучасному та високоякісному проведенні життя, комітети комсомолу господарств спрямували свою організаторську роботу на залучення молоді до збирання врожаю, поширення і впровадження досвіду передовиків. Штаб «Жнива-75», створений при райкомі комсомолу, організував соціалістичне змагання серед комсомольсько-молодіжних екіпажів збирання агрегатів, автомашин, всіх молодих трудівників колгоспів і радгоспів, системи «Сільгосптехніка», автогосподарств, хлібоприймальних пунктів за своєчасну і якісну підготовку до жнив, проведення їх у найбільш стислі строки, за якісне перевезення і зберігання врожаю.

Одними з перших в області переглянули тоді свої соціалістичні зобов'язання члени комсомольсько-молодіжних колективів МТФ колгоспу «Дніпро», поставивши завдання збільшити до кінця року надію від кожної корови на 110 кілограмів. Бюро обкому комсомолу схвалило ініціативу молодих доярок, закликаючи ставити правдою віхою до розгортання масового змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів МТФ Кіровоградщини за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС.

Нову хвилю піднесення трудової і політичної активності комсомольців і молоді району викликала постановка Центрального Комітету КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС» та постановка ЦК ВЛКСМ «Про завдання комсомольських організацій по гідній зустрічі XXV з'їзду КПРС». Ці документи молоді обговорювали на комсомольських зборах, намітили конкретні заходи, здійснення яких забезпечило справжню масовість і дієвість передз'їздових соціалістичних змагань.

У господарствах і на підприємствах Онуфріївського району — 16 комсомольсько-молодіжних колективів, майже тисяча юнаків і дівчат працюють безпосередньо у сфері матеріального виробництва.

М. КОЧЕРГА,
перший секретар Онуфріївського райкому комсомолу.

Див. 2 стор.

Серед комсомольців і молоді — 175 ударників комуністичної праці, 226 — борються за це звання. Всі комсомольсько-молодіжні колективи, вся молодіжність включилися у передз'їздові змагання під девізом: «П'ятиріччя — переможний фініш! XXV з'їзд КПРС — гідну зустріч!».

Коли були визначені рубежі передз'їздових змагань, взяття їх стало головною турботою комсомольських організацій господарств. Вони широко використовують матеріальні та моральні стимули, піднесли на високий рівень гласність змагань. У колгоспах «Зоря», «Дружба», «Дніпро», в районній друкарні комітети комсомолу щодня підбивають підсумки трудового суперництва серед молодих тваринників, механізаторів, поліграфістів. На виробничих ділянках систематично працюють комсомольські пропагандисти, агітатори. Вони розповідають про досягнення правофлангових, про тих, хто відстає, що дає змогу не допускати відставання.

Особливо добре поставлена ця робота в колгоспі «Дніпро». Комітет комсомолу зумів мобілізувати зусилля молоді на дострокове завершення збирання пізніх культур, участь юнаків і дівчат у заготівлі кормів для громадського тваринництва, організоване проведення зимової худоби. Прагнучи зустріти XXV з'їзд КПРС особистими дарунками, комсомольці і молоді колгоспу намагаються кожен передз'їздовий день зробити днем ударної і високоякісної роботи. Вони працюють із усвідомленням того, що їхні досягнення увійдуть в Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС.

Тридцять п'ять молодих водіїв, механізаторів, майстрів машинного доіння цього колгоспу вже рапортували про завершення особистих п'ятирічок. 45 тисяч тонно-кілометрів — таке середнє річне зобов'язання кожного члена двох комсомольсько-молодіжних колективів автопарку колгоспу імені XX з'їзду КПРС, де групкомсоргами Олександр Міняйло та Микола Шліпов. На честь районного форуму водіїв намітили вищий рубіж: виробити по 55 тисяч тонно-кілометрів, зекономити додатково 6500 кілограмів пального.

Кожен комсомолец, кожен молодий виробничник району, на якій би ділянці він не працював, — на фермі чи на заводі, в тракторній бригаді чи в побуткомбінаті, — ясно усвідомив, що ріст економіки нашої країни залежить від праці кожного, що сьогоднішні наші здобутки дадуть можливість взяти добрий розгін у наступній п'ятирічці.

КОМСОМОЛ К А
ОЛЬГА САМБРОС —
ЕЛЕКТРОМОНТ Е Р
РАДІОЦЕХУ ЗНА-
М'ЯНСЬКОЇ ДИ-
СТАНЦІЇ СИГНА-
ЛІЗАЦІЇ І ЗВ'ЯЗКУ
ОДЕСЬКО-КИШІ-
НІВСЬКОГО ЗАЛІЗ-
НИЦІ.

КОМСОМОЛЬСЬКА
ОРГАНІЗАЦІЯ ДИ-
СТАНЦІЇ ВІДВІД-
ЛАННЯ ДІВЧИН.
ОБРАВИЛИ І СВО-
ІМ БАТАЖКОМ.

НА ФОТО: ОЛЬГА
САМБРОС.
ФОТО Б. ВІТОХІНА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЙ КОМУНІСТИЧНИЙ ЖУРНАЛ

Орган Кіровоградського обкому АКСНУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 135 [2083].

ВІВТОРОК, 11 листопада 1975 р.

Ціна 2 коп.

ІНІЦІАТОР— ВСЯ ПЕРВИННА

НАДЗВІЧАЙНО урочисту мить пережив кожен. До залу, де проходила конференція, внесли прапори. Попереду між рядами пролило знамено районної комсомольської організації. Внесли його на ювілейну — XXV конференцію, на першу відтолі, як Новоукраїнська районна комсомольська організація була удостоєна високої урядової нагороди — ордена Трудового Червоного Прапора. Мимоволі кожен делегат відчув себе продовжувачем справи перших осередчан — одночасно відповідальним за сьогоднішнє. Наскрізно питкою пройшло це і у звітній доповіді, з якою виступив перший секретар райкому Микола Суворов, в виступах делегатів і гостей конференції.

Про справи сьогоднішні — розмова тривалиша й широкіша. Наближається визначна подія в житті нашої країни — XXV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. — до форуму комуністів молоді району готують гідні трудові дарунки. Здобутки у праці юнаків і дівчат села вагомим впливають в загальні успіхи сільськогосподарського виробництва району. Незважаючи на небувалу засуху цього року разом з усіма хліборобами молоді добила збори зерна з кожного гектара на рівні середньорічної врожайності за п'ятирічку. Лише за три квартали завершального одержали

на кожну фуражну корову по 2047 кілограмів молока.

Характерна деталь привернула увагу гостей конференції. В районному Будинку культури, де вона проходила, на кожному кроці можна було зустріти знайомих: по обласних і районних нарадах переможців у соціалістичному змаганні, по зльотах, обласних і республіканських конкурсах з сільських професій, по засіданнях інтернаціонального клубу «Кіровоград — Толбухін». Є в цій деталі щось закономірне. Недаремно до новоукраїнських молодих хліборобів йдуть задушевні по доради, в них вчать, їх наслідують. Ось і інші всеохоплюючі стали в районі соціалістичне змагання за підготовку трудових дарунків XXV з'їзду КПРС, за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу з'їздові. Попад бі тисяч юнаків і дівчат, десятих комсомольсько-молодіжних колективів тракторних бригад і ферм, 33 комсомольсько-молодіжних механізованих ланок по вирощуванню кукурудзи і цукрових буряків борються за це почесне право. Про масовість у передз'їздові змаганні свідчить той факт, що за підготування ударних справ виступають цілі комсомольські організації. Комітети, що їх очолюють, стають боючими штабами організації молоді на успішне виконання зобов'язань, взятих на честь з'їзду.

НА ОСОБЛИВУ увагу заслуговує такий напрямок роботи. Комсомольська організація колгоспу «Дружба» постійно виховує молоді на зразках кращих трудових традицій. Саме в цій первинній найбільшій юнаків і дівчат очолюють соціалістичне змагання в масштабі району і області. На заклики партії — зустріти XXV з'їзд КПРС гідними дарунками доярки Валентина Славотинська і Надія Лапа зобов'язалися досягти тридцяти тисяч надій від кожної корови на місяць раніше до закінчення року. Застосовуючи передові методи праці, раціональне використання кормів, після 9-ти місяців вони вже отримали понад 3 тисячі кілограмів молока. За ці трудові успіхи ЦК ВЛКСМ нагородив Валентину і Надію знаком «Молодий гвардієць п'ятирічки». На передз'їздовій вахті вони очолили соціалістичне змагання серед молодих доярок району.

Вже кілька років підприць комсомольці колгоспу «Дружба» виступають ініціаторами в районі і області за нагромадження запасів кормів для громадського тваринництва, на базі колгоспу створена школа передового досвіду по закріпленню механізаторських кадрів у селі. На діловому рівні ведуть свою організаційну роботу по трудовому вихованню молоді комітет і секретар, комуніст Олександр Вергун. В рядах колгоспної комсомольської організації найбільше, порівнюючи з іншими первинними, молоді, яка носить високе звання «Ударник комуністичної праці».

А ВТОРАМИ починають порад з багаточисельними комсомольськими організаціями виступають і малочисельні. На засіданні комітету комсомолу Новоукраїнського щебеневозного заводу вирішували питання організації змагань між молодими робітниками в дні підготовки до наступного з'їзду комуністів країни. Якраз напередодні на підприємство поступило додаткове замовлення і виконати його потрібно було

(Закінчення на 2-й стор.)

РІВНЯЮТЬСЯ НА УДАРНИКІВ

Успішно нессе трудову вахту на честь XXV з'їзду КПРС молодь нашого підприємства. Серед правофлангових трудового суперництва часто називають токаря механічного цеху Олександра Морєва. Про виконання особистої п'ятирічки він рапортував ще на початку червня.

З честю носить звання ударника комуністичної праці електромонтер Микола Корчага. За трудову доблесть його представлено до нагородження знаком «Переможець соціалістичного змагання 1975 року».

Молоді робітники цеху металокопирів рівняються на електрозварювальників Миколу Мисана та Ніну Онисенко, слюсаря-монтажника Леоніда Матюшенка, які виконують змінні норми на 118—120 процентів. Юнаки й дівчата заводу борються за право вписати і свій рядок в Рапорт Ленінського комсомолу партійному з'їздові.

М. МАХОВСЬКА,
заступник секретаря
комітету комсомолу
заводу будконструкцій
виробничого
об'єднання «Дніпро-
енергобудіндустрія».

м. Світловодськ.

ми — п'ятиріччя

УДАРНИЙ ФІНІШ

«Важко навіть уявити собі таку ділянку господарського і культурного будівництва, де б не застосовувалась енергія, творчість і дерзання комсомольців, — говорив у Звітній доповіді Центрального Комітету КПРС XXIV з'їзду КПРС тов. Л. І. Брежнєв. — Ударні комсомольські будови, трудові конкурси майстерності молодих робітників, студентські будівельні загони, молодіжні виробничі бригади, літні табори праці і відпочинку — все це конкретні і дуже потрібні діла комсомолу, вожака радянської молоді».

У роки дев'ятого п'ятиріччя комсомольці Онуфріївського району продемонстрували свою згуртованість, зробили чимало добрих справ. Після XXIV з'їзду КПРС тут народилися ініціативи — «Тваринництво — комсомольську турботу», «3000-кілограмові надії» — рубіж комсомольсько-молодіжних колективів МТФ, «За раціональне використання кормів», «БАМу — піонерські рейси», широкого розмаху тут набрав рух за прийняття зустрічних планів, дострокове виконання завдань п'ятиріччя.

За роки п'ятиріччя Онуфріївська комсомольська організація зросла чисельно, 98 комсомольців нагороджені значками ЦК ВЛКСМ «Ударник-73», «Ударник-74», 11 — срібними значками ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятиріччя». 121 комсомолец вступив до лав КПРС.

Комсомольці, учасники передз'їздового змагання рівняють свій крок на тих, хто вже виконав п'ятирічні завдання.

Першими серед комсомольсько-молодіжних колективів району в червні минулого року, про завершення п'ятирічних планів доповіли майстри машинного доїння колгоспу «Дніпро» (группосорт — Любоз Білоус). Цей колектив після квітневого (1975 р.) пленуму ЦК КПРС виступив із закликом боротися за звання колективу імені XXV з'їзду КПРС. Комітет комсомолу узагальнив і розповсюдив досвід ветеранів цього колективу Ольги Біленко та Антоніни Лавецької. За десять місяців комсомольці наділи від кожної корови по 2924 кілограми молока, що на 71 більше, ніж по фермі.

Широкий розмах змагання за дострокове виконання планів дев'ятого п'ятиріччя — результат небувалої творчої активності механізаторів тракторної бригади цього господарства (майже половинна хліборобів бригади — члени комсомольсько-молодіжної групи). Це дозволило колективу виконати завдання за всіма показниками. При плані 32 108 центнерів зерна за п'ятиріччя тут зібрали 32 689, цукрових буряків — 63 189 центнерів (при плані 57 400 центнерів), союшинку — 46 205 центнерів (при плані 41 470 центнерів). Минулого року за досягнуті успіхи господарству присвоєно звання колгоспу високої культури землеробства. Завдячуючи використанню набутого досвіду, тут значно зміцніла інженерно-технічна служба. Зросла кількість механізаторів першого та другого класу — 80 процентів проти 40 на початку п'ятиріччя, діють пункти технічного обслуговування. Комітет комсомолу разом із партійною організацією та правлінням колгоспу узагальнив досвід роботи механізаторів Миколи Петровича Засікана та комуніста Володимира Марковича Яковенка.

Нині всі тваринники району ознайомлені із досвідом роботи комсомолки колгоспу «Дніпро», телятниця Надії Панчишини. Про те, як вона добивається успіхів, йдеться у листівці «Господарка ферми». Н. Панчишина — молодий гвардієць п'ятиріччя. Вона була удостоєна права сфотографуватися біля святині радянського народу — Прапора Перемоги. Комітет комсомолу господарства узагальнив також досвід пташниць Тетяни Сироти, Ганни Коваленко, комсомольсько-молодіжного колективу консервного заводу (группосорт Т. Шуляка). Досвід правопланових широко використовують молоді.

У рахунок наступної п'ятиріччя трудяться нині комсомольсько-молодіжні колективи водіїв колгоспів «Путь Октября» (группосорт Іван Хлебунін), «Зоря» (группосорт Іван Голов), поліграфістів райдрукарні, де группосортом Валентин Бут.

Чимало комсомольців працюють на різних ділянках районного об'єднання «Сільгосптехніка». Механізований загін, лінійно-монтажна ділянка, торговельно-постачальний відділ цього об'єднання виконали п'ятирічне завдання за чотири роки і шість місяців. Кожен другий раціоналізатор тут — комсомолец. Молоді винахідники разом із старшими товаришами про виконання п'ятиріччя рапортували ще у квітні. Починаючи із 1971 року тут впроваджено у виробництво 125 раціоналізацій з економічним ефектом 134 649 карбованців. Часто молоді раціоналізатори допомагають механізаторам господарств. Ім є з кого брати приклад. Досвідчені винахідники сплеливали в колгоспі «Дружба» високопродуктивну установку для доставки аміачної води на поля до працюючих агрегатів.

Комітети комсомолу господарств в ці дні стали штабами організації соціалістичного змагання. Вони встановили ударні естафети «XXV з'їзду КПРС — гідну зустріч», які стали своєрідними літописами виконання рішень XXIV з'їзду КПРС, XVII з'їзду ВЛКСМ.

Соціалістичне змагання на честь наступного з'їзду партії, за дострокове завершення п'ятиріччя, яке охопило всі комсомольські організації району, принесе значний економічний ефект, стане важливим етапом за підвищення продуктивності праці.

Див. 4 стор.

Я НЕ БАЧИВ жодної Володимирової анкети. Та і питань таких, які б хотілось задати хлопцеві, там, звичайно, не було. Жива ж розмова — далека від стислої формули віддрукованого бланка.

Ми сиділи з ним в кабінеті першого секретаря райкому комсомолу Н. Коровіної і говорили про все — про новий успіх радянської космічної техніки, про те, що у місцевому кінотеатрі «Дружба» йде чудовий кінофільм «Фронт без флангів» з участю Вячеслава Тихонова, що діями у райоб'єднанні «Сільгосптехніка» стане до ладу ідалія, що осінь цього року посушила і, можливо, на весні роботи буде більше, ніж звичайно.

А вже потім, після зустрічі, я пригадував деталі. І як не дивно, мені все ж захотілось втиснути нашу розмову у анкетні рамки. Коли б анкета, сформована того вечора в моїй уяві, існувала насправді, впевнений, що Володимир відповів би саме так.

Питання перше. Як складається твоє життя?

— Воно нічим не відрізняється від життя моїх ровесників. Хіба що в деталях. А якщо одним словом, то — добре.

Два роки тому випускник Кіровоградського машинобудівного технікуму Володимир Будько згідно на- правлення прибув у Олександрівське райоб'єднання «Сільгосптехніка» і попросив поставити його за верстат. Йому пропонували посаду, відповідну освіті. Але хлопець відмовився. Чому? Можливо почував себе невпевненим? Ні. Технікум дав Володимирові міцні знання. Не влаштувала заробітні плати? Теж не так. Бо різниці практично немає.

Звичайно, якби була гостра нестача технічних кадрів, Будько б погодився на будь-яку пропозицію. Але ж з'явилась можливість вибрати те, про що вже давно і серйозно думав. Володимир не збирається все життя стояти біля токарного верстата. Напакі, він відчуває гострий потяг до інженерної думки і вже сьогодні готується до вступу в інститут. Хоча стати справжнім спеціалістом, і, щоб нічого не пропустити повз свою увагу, й пішов хлопець працювати токарем, розпочав, так би мовити з «азів».

Вже через півроку хлопця помітили в колективі. Працьовитий і товариський, активний на комсомольських зборах, спортсмен — він

прийшов до душі ремонтникам. Юнаки і дівчата райоб'єднання обрали його членом комітету комсомолу. Те було майже шестору тому. А днями районна комсомольська конференція одноголосно вирішила: бути Володимирові Будьку членом бюро райкому комсомолу.

Питання друге. Як ти дивишся на себе в дзеркало?

— Відвертість, товариськість, здатність завжди прийти на допомогу.

...На зборах, між іншим, підняли питання і про робітничу ідалію: довго, мовляв, буде, скільки можна чекати. Тоді встав Володимир.

— Побачити недоліки легко. Та перш, ніж говорити про них, варто б подумати, що кожен із нас зробив, щоб їх не було. Ось хоч би і ідалія. Всі ми знаємо, що робочих

Володимир Будько був удостоєний високої честі сфотографуватися біля Прапора Перемоги. Там, у музеї Збройних Сил СРСР, йому довелося бачитися і говорити з нашим земляком, генерал-полковником Бєліньським, Героєм Радянського Союзу Кантарією, котрий підняв над полем битви рейхстагом Червоний прапор.

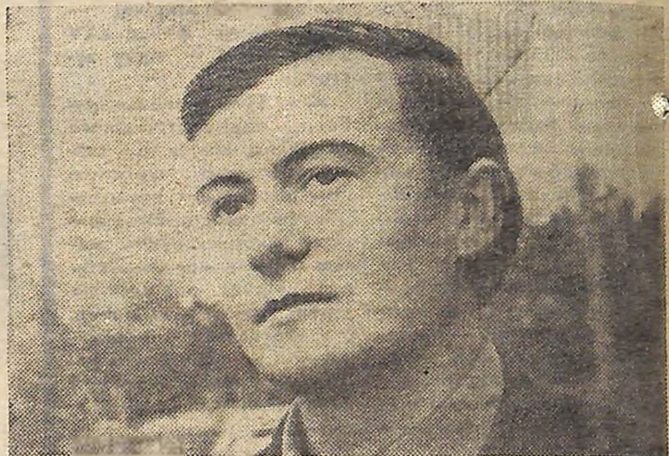
Повертався додому схвильований і окрилений, відчував причетність до немирного подвигу. Вночі не спалося: довго під стукіт вагонних коліс ділились враженнями — він, Микола Ланкратов із Долинського району, Олександр Воїченко із Завалля. Хлопцям було про що говорити.

Питання четверте, останнє. Мета в житті?

— Планів багато. Але є мрія, яку й має визначити кожен крок: бути завжди потрібним людям, вірно

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

ЧОТИРИ ПИТАННЯ ПРО ГОЛОВНЕ

рук на будівництві не вистачає. Але ж є ми, молоді і дужі! Пропоную організувати комсомольські суботники.

Юнаки й дівчата погодилися. Кілька вихідних днів — на будівництві. Копали траншеї, носили цеглу, словом, робили все, що було потрібно. А тепер, коли ідалія вже збудована, комсомольці вирішили подати допомогу ще одному будівництву — спорудженню диспетчерського пункту.

Якось, увечері до Володимира постукали в двері.

— Треба негайно вийти на роботу. Подзвонили, що комбайн став на полі. Необхідно вжити заходів.

Будько одягнувшись, посміхнувся надобрані друзі і рушив до виходу. Того ж вечора комбайн знову зайшов у загінку.

Питання третє. Як ти розумієш спадкоємність?

— Всі ми прагнемо гідно нести естафету наших дідів і батьків. Не зронити їхньої слави, примножити її — в цьому бачимо свій обов'язок і покликання.

Як молодий гвардієць п'ятиріччя,

служити партії, Вітчизні.

За цими словами — дії. Будько на підприємстві не єдиний комсомолец, котрий постійно перевиконує виробничі завдання. Заступник секретаря комітету комсомолу райоб'єднання «Сільгосптехніка» Марія Тарануха розповідає:

— Якщо взяти загалом, то наші юнаки і дівчата виконують свої зобов'язання на 110—120 процентів. Петро Радченко, наприклад, вивіз на поля району 521 тону органічних добрив. Ми гаряче відгукнулись на заклики новогородців про створення пілоторічного запасу кормів для громадської тваринництва і своїми силами заготовили для колгоспів п'ятдесят тонн жовтої маси.

Так живе і токар Володимир Будько, передовик виробництва, раціоналізатор, комсомольський активіст. Нещодавно його призначили кандидатом в члени КПРС.

Б. КЛИМЧУК

смет. Олександрівка.

НА ФОТО: ВОЛОДИМИР БУДЬКО.

ІНІЦІАТОР — ВСЯ ПЕРВИННА

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

терміново. Секретар комсомольської організації Петро Бібіков запропонував організувати комсомольсько-молодіжну зміну. Через кілька днів на робочі місця заступили 14 членів ВЛКСМ — комсомольська організація в повному складі, разом з ними — 30 молодих виробничиків. Відтоді в час передз'їздового змагання на заводі організували ще дві такі зміни. А в результаті — на будівельні об'єкти країни було відвантажено понад 8 тисяч кубометрів щебеню.

Ініціативу малочисельної підхопила і молодь села. Комсомольсько-молодіжні зміни в період осінньо-польових робіт проходили в колгоспах «Дружба», «Росія», імені Калініна, імені Шевченка. Райком комсомолу схвалив ініціативу спілчан щебеневозного заводу.

Єдність слова і діла — традиції на риса в роботі багатьох комсомольських організацій району особливо виступає на передній план в період розгорнутого соціалістичного змагання на честь XXV з'їзду КПРС. Під час обговорення постанови ЦК КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС» механізатори комсомольсько-молодіжної бригади колгоспу імені Шевченка взяли нове зобов'язання — до 1 листопада закінчити всі сільськогосподарські роботи. Комсомольська група колективу очолила організаторську і

масово-політичну роботу в цей напружений і відповідальний час. Підсумки соціалістичного змагання між механізаторами підбивали щодня, а вранці наступного дня результати вивішувалися для загального огляду. Тому так схвильовано, з почуттям гордості за своїх товаришів доповіли делегатам конференції бригадири комсомольсько-молодіжної бригади Анатолій Лубенець про те, що слова дотримали з честю.

Починаючи шевченківців підхопили в усіх п'яти комсомольсько-молодіжних тракторних бригадах, які створені і працюють в районі. Дві з колгоспу «Дружба» і одна з колгоспу імені Жданова закінчили всі сільськогосподарські роботи напередодні листопада.

Справжнім штабом у питанні організації соціалістичного змагання виступає райком комсомолу. Розроблені заходи по гідній зустрічі XXV з'їзду КПРС, в усіх первинних організаціях пройшли відкриті комсомольські збори з порядком денним про активну участь юнаків і дівчат у змаганні за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС. Однак, як зазначили делегати, окремі комітети допускають елементи формалізму в організації трудового суперництва, недостатньо дбають про створення належних умов для високопродуктивної праці молоді. Як наслідок — частина їх не виконують норм виробітку.

Такі недоліки характерні в стилі роботи комсомольських організацій колгоспів «Мир», імені Кутузова, «Ленінський шлях». Ряд комсомольських організацій району не проводять ніякої роботи, по напруженню молоді у тваринництві, створенню на фермах комсомольсько-молодіжних колективів. Райком, на жаль, до цього часу не визначив у вирішенні питань, піднятих постановою ЦК Компартії України про забезпечення організованого проведення змінної худоби.

Соціалістичне змагання, як складова частина трудового виховання, було і залишається головним напрямком в роботі первинних комсомольських організацій, їх комітетів. Ювілейна конференція Новоукраїнської орденоносної ще раз не підкреслила на новому якісному рівні. Рівні, продуктивному часом.

У роботі XXV комсомольської конференції ордена Трудового Червоного Прапора Новоукраїнської комсомольської організації взяв участь і виступив першим секретар Новоукраїнського райкому Компартії України Анатолій Миколайович Литвин.

В роботі конференції взяв участь і виступив другий секретар ЦК ЛКСМУ Микола Петрович Белоблюцький.

В роботі конференції взяв участь секретар Кіровоградського обкому комсомолу Віктор Васильович Петраков.

Відбувся організаційний пленум новообраного райкому комсомолу. Першим секретарем обрано Миколу Миколайовича Суворова, другим — Олега Костянтинівича Іщенко, секретарем-заступником відділом учнівської молоді — Наталію Миколаївну Соколенко.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

А СЛАВА ЇХ ЗНАЙДЕ

Запах хліба знайомий кожному з дитинства. Кругла і добра, як земля, паланиця завжди уособлювала в собі добро, радість життя. Та чи ж завжди була вона легкою, оця проста паланиця хліба?

Затамувавши подих, слухали учні Седнівської середньої школи розповідь ветерана колгоспу імені Карла Маркса Н. З. Олексенко. І поставало перед очима їх село таким, яким було воно в ті далекі роки. Пара конячин та дерев'яний плуг, розорані віковічні

межі. Перше колгоспне поле, яке тільки-тільки стало власністю селян. І мимоволі порівнювали: сьогодні на безкрайніх колгоспних полях трудяться красені-комбани і трактори, золотом рікою летять в засіки зерно.

— Земля — це наше багатство, наша сила і щастя. Любіть її, дбайте про неї; і вона щедро віддасть вам, — слова ветерана западають в дитячі душі.

Так в Седнівській середній школі пройшло свято врожаю. Спочатку

школярі слухали розповіді колгоспників, а потім і самі звітували їм. І не просто називали центнери та гектари. Тут же, в залі, експонуються буряки та картопля, гарбузи, кавуни, короваї запашного хліба. І дякували юним хліборобам колгоспники за допомогу. Радість світилися їх очі, посмішками теплилися обличчя: не білоручками ростуть школярі, вміють шанувати хліборобську працю. Добрі будуть господарі щедрої колгоспної ниви.

М. КОНОПАЦЬКА.

с. Седівка
Устинівського району.

САШКО з Миколою щоранку зустрічаються біля прохідної. По-чоловічому міцно тиснуть один одному руки і так, пліч-о-пліч, вливаються в потік людей.

— Друзі, — посміхається вслід хлопцям вахтер.

— Однокласники, — додає інший.

Вони росли в місті над Бугом, любили його степовий простір. І красень-загород, що розкинувся за містом, теж ріс разом з ними.

Про Побузький нікелевий завод вся країна. То ж чи могли вони, оці хлопці й дівчатка з Побузької середньої школи, не цікавитись ним? Найбільш бажані гості в школі — шефи, робітники плавильного цеху. Як спалахували очі школярів, коли заходила мова про завод, його професії. З якою шаною дивилися вони на руки, що добували руду і плавили метал.

А весною цього року настала пора прощатися з рідною школою. Було трохи сумно і радісно-щемно. Квіти, посмішки, білосніжний вихор вальсу, слова подяки вчителям —

ОДНОКЛАСНИКИ

Діні Іванівні Кашук, Людмилі Іллівні Сичук, Валентині Володимирівні Сікларенко. І розмова. Серйозна, зовсім доросла розмова про той шлях у життя, який кожному потрібно обрати саме тепер.

А потім — і сам вибір. П'ятдесят дев'ять вчорашніх десятикласників прийшли на завод. І хоч все тут було знайоме (не раз приходили в гості до шефів), та все ж хвилювалися. Бо тепер були не гостями.

«Хочемо працювати на нашому, Побузькому нікелевому», — несли в складених аркушах заяви.

Зараз вже господарями почували себе на підприємстві Валя Сивоченко, Сашко Брендуля, Лариса Пономаренко, Микола Куліш, Сашко Гавійко, Таня Романова і їх друзі. Щоб так було, потурбувалися комуністи Володимир Васильович Пенькавський, бригадир слюсарів ремонтно-механічного цеху, Лідія Миколаївна Кокушкіна, старший лаборант хімічної лабораторії, комсомолка Валентина Перепелиця. Радіють наставники успіхам своїх учнів. І завше, коли зустрічають їх разом біля прохідної, лагіднішають в кожного очі:

— Друзі...

— Однокласники...

В. ГОЛОВАЧ,
керівник корпусу «Молодо-го комунара» на Побузькому нікелевому заводі.

ПРОБА ПЕРА

УВАГА: КОНКУРС!

Звичайно, ця рубрика вже знайома вам. Під нею ви не раз читали вірші, оповідання, зарисовки, написані старшокласниками. Але віднині рубрика розширює свої обрії. Редакція газети оголошує конкурс — «Проба пера», до участі в якому запрошує всіх наших читачів.

Що пошлати на конкурс? Як і раніше, ми друкуватимемо ваші вірші, оповідання, новели. Але перевагу надаватимемо все ж жанрам публіцистичним — нарисам, зарисовкам, кореспонденціям, заміткам. І нехай не зупиняє тебе недосконалість мови чи викладу. Адже

конкурс зветься «Проба пера». Кращі матеріали ми опублікуємо, решту проаналізують спеціалісти і надішлють тобі в листі з редакції дружню кваліфіковану пораду, як виробити чи удосконалити свій творчий почерк.

Переможці конкурсу будуть відзначені пам'ятними дипломами і цінними подарунками. Учасники, які публікували свої матеріали під рубрикою «Проба пера», отримають рекомендації — характеристики редакції газети «Молодий комунар» для вступу на факультети журналістики. Нагадаємо майбутнім абітурієнтам, які бажають оволодіти фахом газетяра, працівника радіо чи телебачення — університети приймуть від вас документи тільки при наявності такої характеристики і надрукованих матеріалів. Переможці «Проби пера» матимуть додаткові переваги під час конкурсного відбору до вузу.

В нашому класі часто виникають суперечки. А причина їх — шкільна форма. Допоможіть нам розібратися. Якої довжини повинна бути сукня в учениць 8—10 класів? Чи можна дівчаткам одягати на заняття брюки? Чи дозволяється фарбуватися, йдучи в школу?

Учениці 8-го класу
с. Чернече.

„МІНІ“ ЧИ „МІДІ“

Цього листа редакція попросила прокоментувати старшого художника-модельєра фабрики «Ндпошив» Марію Миколаївну Крищенко.

«Модна довжина жіночих та дівочих суконь змінюється досить часто. Тільки за останні три роки ми мали можливість спостерігати такі діаметрально протилежні довжини як «міні» та «максі», не ображені були й прихильники «міді». Та не всі офіційні пропозиції моди підходять кожній дівчинці. Мода «міні» — це мода для молодих і дуже струнких, тих, в кого розмір не більший 40-го. Довжину шкільної форми встановлюють за спеціальною шкалою розмір-росту, яка враховує групу розмірів і ріст.

Довжина сукні старшокласниці може бути від середини коліна до 10 см вище (в залежності від розміру). Молодші школярки носять сукні коротші. Поки що нова шкільна форма на Україні не опрацьована. Тому брюки старшокласниць (прямі до низу) можна одягати лише на уроки праці та фізкультури. Дівчатам молодшого і середнього шкільного віку в холодну пору року можна одягати брюки під форму.

І про косметику. Молодисті пригнані свіжістю і ніжністю кольору, яка не потребує штучного підкреслення. Крім того, в 14—16 років шкіра обличчя настільки ніжна і чутлива, що навіть невелика кількість косметики досить швидко пагубно впливає на неї, і це призводить до передчасного старіння шкіри. Тому фарбуватися дівчатам старшого шкільного віку, звичайно, не слід».

СКАЖИ, ХТО Твій ДРУГ?..

«Інструментальники» прийшли, — кажуть робітники, коли територію депо крокує зграйка хлопчаків і дівчаток з червоними галстуками.

Шостий «В» Знам'яцької середньої школи № 2 в гостях у своїх шефів-робітників інструментального цеху локомотивного депо. Дружба в них давня і міцна. Малий спортивний нестандартний зал в школі обладнали шефи. А концерти до свят готувати — це вже школярська турбота. Та хіба тільки цим вимірюється дружба?

Комсомольці 9 «А» своєю дружбаю з пасажирською колоною депо гордяться не менше. Бо ж стаж її чималий: всі дев'ять шкільних років працівники депо по-батьківськи піклуються про своїх вихованців. Жодна цікава справа не обходиться без них. В минулому навчальному році допомагали юним математикам провести підсумковий вечір «Тиждень математики». Майбутні хіміки з їх допомогою організували вечір «Історія вогню».

Якщо рахувати все, що зробили, працівники депо для підшефної школи, то список вийде довгим: тут і обладнання математичного, географічного та лінгафонного кабінетів, створення шкільного радіовузла і ще багато де-чого.

У навчальному році для юних знам'ячан є чотири особливих дні: коли підсумовують результати соціалістичного змагання між цехами і класами. Воно проходить під девізом: «Цех без браку, клас без двійок». Стараються учні, стараються й робітники: нікому ж бо не хочеться червоніти перед наставниками чи підшефними. А перевірка буває суворою.

С. ПОЛЯКОВ,
секретар комітету
комсомолу Знам'яцької СШ № 2.

Я К ВИ вважаєте, чи впливає погана погода на настрій людини? Звичайно, якщо людина одна, їй нічого робити, а надворі до того ж мжичить нудний неприємний холодний дощ, про веселощі мови бути не може. А коли таких людей збирається 120 і кожному з них не більше шістнадцяти, тоді ніякі хмари не можуть затьмарити піднесеного настрою.

ПРО ДОЩ, НАСТРІЙ І НЕДІЛЬНИК

В той день, коли ми, старшокласники СШ № 14 міста Кіровограда, вирішили допомогти своїм шефам, погода як навмисне зіпсувалася з самого ранку. «Невже через це не відбудеться неділенька?» — побоювався кожен, йдучи вранці до школи. Та варто було потрапити на шкільне подвір'я, як побоювання зникли відразу. Сміх, жарти, ніби й не помітно затягнутого хмарами неба. Так зі сміхом та піснями й пішли до масложиркомбінату. Не забули, звичайно, прихватити з собою лопати, граблі, мітли. Відразу розгорілося змагання: який клас краще набере свою ділянку території. Важко було визначити переможця, та все ж визнали всі: найкраще попрацювали 9 «А» та 9 «Б».

— Нічого, — сказали на прощання десятикласники, — ми ще позмагамось. Не останній же неділенька.

А ми й справді прийдемо ще до своїх шефів і на масложиркомбінат, і на фабрику «Побутмелі». Дощ нас не злякає!

Н. ЧЕРНЕГА,
секретар комітету
комсомолу СШ № 14.
м. Кіровоград.

ПАБЛО ПЕРУДА, ЛУІС КОРВАЛАН, Сальвадор Альєнде... Ці імена особливо близькі учням Гайворонської середньої школи № 5, ім'я ПАБЛО ПЕРУДА носить їх клуб ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОЇ ДРУЖБИ. ДОЛЯ ЛУІСА КОРВАЛАНА повинні тривогою серця юних гайворонців, вони приєднують свій голос протесту до всенародного обурення злочинним чіліською реакцією. «Сальвадор Альєнде» — зветься теплохід, з екіпажем якого школярів єднає давня і щира дружба. Ось і зараз вони готують подарунки морякам, і серед них — портрет мужнього президента ЧІЛІ.

Фото В. ЛАСУНА.

НЕ БУДЬТЕ БАЙДУЖИМИ

Зараз обидва Сергії скінчили школу. Але й міні з вдячністю згадують своє життя в загоні імені Держинського. А вже там вони позбулися невеселої репутації «важких» підлітків.

— Ми тоді навіть не здогадувались, що можна так цікаво проводити свій час, — і хлопці з вдячністю розповідають про Леоніда Савенка, Сашка Береста та інших членів загону, які допомогли їм знайти правильний шлях у житті.

І зараз живуть держинці цікаво. От хоча б заняття в гуртку «Юний регулятор». Все — і лекції, і практичні заняття тут настільки захоплюючі, що чекають їх завжди з нетерпінням. А чергування на вулицях мікрорайону! Жителі вже добре знають: коли з'являються хлопці з червоними пов'язками «ЮД», бешкетники поводять себе сумніше. Тільки, щоб слухали членів загону порушники, потрібно самим держинцям бути за приклад в усьому. Тож і взяли вони вивчати радянське законодавство, історію радянської міліції, біографію Ф. Е. Держинського. Багато разів зустрічалися з працівниками міліції. Особливо пам'ятні вечори запиталь і відповідей «Закон і ми», де виступають

представники прокуратури, Світловодського міськрайвідділу внутрішніх справ.

Ну, а Сергії? І зараз подобається їм робота з «важкими» підлітками. І зовсім не тому, що пам'ятають вони своє минуле. Просто...

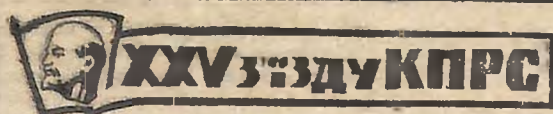
— Просто це дуже потрібна справа, — говорить Сергій Соколов. — Огляньтесь навколо, друзі, може комусь необхідна ваша допомога? Не будьте байдужими до життя інших.

В загоні імені Держинського Світловодської СШ № 1 — п'ятдесят комсомольців. І приказка «Моя хата скраю» — не для них.

Г. ГЕКАЛО,

директор Світловодського Будинку піонерів.

Потребує уваги

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ...

Заклик «П'ятиріччя — переможний фініш! XXV з'їзд КПРС — ударну працю, високу якість роботи, відмінне навчання!» — став девізом всієї молоді Онуфріївського району. Але розпочата в квітневі дні трудова вахта, вимагає від комітетів комсомолу посилення уваги до організації соціалістичного змагання, активізації внутрішньої роботи. Гостро стоїть питання створення та зміцнення комсомольсько-молодіжних колективів. На жаль, не всі комітети комсомолу звертають увагу на це. В колгоспах «Росія» — комсомольсько-молодіжна група тракторної бригади, імені Кірова — комсомольсько-молодіжний колектив автогаража, створені формально, підсумки соціалістичного змагання не підбиваються. Комітети комсомолу цих же господарств та колгоспу «Шлях Леніна» не провели комплектацію комсомольсько-молодіжних колективів та екіпажів на час заготівлі кормів. Комсомольські організації колгоспів «Україна» та імені Кірова не мають оформлених соціалістичних зобов'язань.

Останнім часом посилив роботу із передовими комсомольсько-молодіжними колективами комітет комсомолу колгоспу імені XX з'їзду КПРС. Але трапилось так, що тут не звертають уваги на відстаючий колектив МТФ № 2, де нині за добу від кожної корови надояють лише по 3,2 кілограма молока. Для того, щоб виконати річне зобов'язання, потрібно не менше, ніж по 6 кілограмів. Та підсумки соцзмагання тут підбивають лише раз на місяць. Є можливість створити комсомольсько-молодіжний колектив на МТФ № 2. Тут працюють комсомолки Ольга Птіцина, Надія Антоненко, Валентина Письменна. Але комітет комсомолу не поспішає.

Згорнули свої функції організаторів змагання комітети комсомолу колгоспів «Дружба» (досі не затверджені комсомольсько-молодіжні колективи у тракторній бригаді та автогаражі), «Шлях Леніна», де ще в червні зби-

ралися створити комсомольсько-молодіжний колектив майстрів машинного доіння.

За останні роки в тваринництво прийшло майже 250 юнаків та дівчат. Але стільки ж, приміром, залишили ферми. Це пояснюється тим, що окремі комітети комсомолу, зокрема, в колгоспах «Україна», «Росія», імені Ілліча, імені Кірова надають мало уваги створенню молодим тваринникам необхідних умов для праці, навчання, відпочинку.

Мало уваги комсомольські активісти приділяють організації активного відпочинку молоді, поліпшенню форм культурної діяльності клубів, бібліотек. В колгоспах імені Кірова, імені Ілліча, де не працюють сільські клуби, молодь виступає в ролі пасивних спостерігачів. Тут, як і в колективах фізкультури колгоспів «Шлях Леніна», «Зоря», «Дружба», райоб'єднання «Сільгосптехніка», кінзаводі слабо поставлена фізкультурна робота.

Значні недоліки є в розвитку технічної творчості молоді. В районі зовсім відсутня школа молодого раціоналізатора (в сільському господарстві, будівництві), не створена рада молодих спеціалістів сільського господарства, дуже рідко проводяться зльоти молодих передовиків виробництва.

Послаблення роботи на цих ділянках означає, що комітети комсомолу ака-заних господарств ще не зуміли дійти до кожного юнака і дівчини, що перед райкомом комсомолу ще чимало не вирішених питань. Сьогодні, коли в комсомольських організаціях району йде обмін комсомольських документів, і відлік часу все ближче наближає нас до XXV з'їзду КПРС, роботу потрібно поставити так, щоб не було відстаючих, щоб кожен, готуючи дарунки форуму комуністів, не шкодував сили і снаги, вклав у них свою майстерність, свою відданість справі рідної Комуністичної партії.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

ДО ЛЕНІНА...

Заслужена хорова капела Палацу культури імені Жовтня заводу «Червона зірка» виступає з творчими зйтані-концертами у підшефних районах. На урочистих зборах, присвячених 55-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції, в Компаніївці особливою популярністю користувалися пісні «Варшав'янка», «Про Комуністичну партію», «Хор з опери «Жовтень». Широкі оплесками нагород-

жували трудівники солістів Людмила Колосовська, Олену Гаркунову, Анатолія Паркувана та інших.

Художній керівник капели Г. Ю. Почапський прийняв нагороду райкому Компартії України та виконав району-ної Раді — пам'ятну адресу, де відзначено: «Активною участю в художній самодіяль-

Малюки ці навчилися виконувати дороге ім'я разом з першими в житті словами. А випивши абетку, по складах читають розповіді про Ілліча у шкільному підручнику. Так у дитячій уяві поступово виростає людина-геній, людина-титан, з котрою пов'язані буремні роки Жовтня, перші кроки молоді Країни Рад на шляху будівництва соціалізму. Дитяча душа шоразу повніше освятає ту пелюстину лєнінських днів, яка засвітила нову зорю на планеті.

Ми любимо Леніна. Найменші, вузкі Ілліча, мріють про день, коли стануть жовтеними. Пізніше особливо урочою і пам'ятною стає мить, коли їм, трохи спогад-ним і схвилюваним, пов'язують шонерські галстуки. А для юнаків і дівчат тої час, коли їм вручають комсомольські квитки із зображенням Леніна на обкладинці, стає

порогом, від якого вони крокують у свідоме життя. Так шлях сий, починаючи змалку, кожна молода людина звиріє по Іллічу.

Ці школярі вперше побували в Музеї Леніна в Києві. Затамувавши подих, вони переходили із залу в зал, подовгу затримуючись біля експонатів. Тут кожна річ, кожна пам'ятка дихає нескореністю мужньої людини, її відданістю інтересам трудящих, пірою у світле майбуття всього людства на землі.

Можливо зараз, коли малюки оглядають пам'ятник, на якому Ілліч зображений за роботою, в їх уяві бачаться озеро Розлив, невеликий, затинний курінь і катапелі — освітлене високе чоло, замислене обличчя і аркуш паперу...

Текст і фото
А. НЕЧИТАЙЛА.

ТВОРЧІ ЗУСТРІЧІ КАПЕЛИ

надавання соціалістичної культури, своєю благородною працею Ви вносите великий вклад у виконання почесного і відповідального завдання по здійсненню величезних накреслень партії у справі комуністичного виховання трудящих». Це висока оцінка заслуг хоро-рової капели. Теплі слова

адреси схвилювали колектив. Наступна творча зустріч самодіяльної робітничої капели відбудеться з трудівниками Новоукраїнського району.

І. ЛЕОНОВ,
лектор Компаніївського райкому Компартії України.

ФУТБОЛ

І ВДРУГЕ ВОЛОДАР КУБКА!

Другий фінальний матч на Кубок України з футболу кировоградська «Зірка» провела у Сімферополі з «Таврією». Як ми вже повідомляли, перший поєдинок цих клубів закінчився перемогою кировоградців —

2:0. Звітна гра проходила теж напружено. Сильнішими виявилися кримчани. Вони забили у ворота гостей два м'ячі, а в свої пропустили один. Згідно з положенням про розіграш, забитий гол на чужому полі лічиться

за два. Отже, за підсумками двох ігор результат 4:2 на користь «Зірки». Вона вдрог завоювала почесний трофей. Це значний успіх молодого, здібного колективу, який зумів успішно витримати великий футбольний марафон нинішнього спортивного сезону.

ЛЮДИ І ДІЛА

СВІТЛАНА
ГЕРАСИМОВА

Ця молода жінка теж не бдує. Але письменник Віталій Семенів присвятив їй кілька сторінок свого нариса про КамАЗ в книжці «Набережні Човни». Її знає кожен, хто приїхав сюди з комсомольською путівкою. Вона — інспектор управління кадрами «Камгесенергобуду», приймає і влаштовує робітників за комсомольськими путівками. Миле приємне обличчя. І посмішка. Не службєва, не штучна — добра, привітна. В управлінні кадрами цієї гігантської організації, куди злітку щодня прибуває 200—300 робітників і де навіть телефонна розмова в робочий час — небачена розкіш, це нелегко — бути привітним. А у неї — до кінця трудового дня та ж чуйність і готовність прийти на поміч.

— Ким хотіли б працювати? — запитує вона у наших дівчат. — Будівельні спеціальності є?

— Немає...

— Нічого, навчимо. У нас всі вчаться. Знаєте, наближається зима. Хочете, влаштую «вогнеметницями»?

— Не бійтесь, — сміється Світлана. — Так ми називаємо операторів калориферних установок. Будова — вона заготовлена любить. А на весну підете на штукатурів вчитися.

Закінчення. Поч. в газетах за 28, 30 жовтня та 4, 8 листопада.

Згода? Я вас направлю в БМУ-61. Це — хороша організація.

Надвечір ми знову зайшли до управління кадрами. Треба було взяти направлення в гуртожиток. Біля столу Герасимової — такий же натовп, як і вранці. Вона нікого не гонить від столу, не примушує чекати черги. Розуміє, що всім цікаво. Тільки-но підійшли поближче, Світлана відразу пізнала дівчат і хлопців.

— А, кировоградці! Влаштувались на роботу? Давайте ваші направлення, напишу, що ви — комсомольським загоном, а то розселять у різні гуртожитки...

Побачивши, що дівчата зраділи від цієї звістки, Герасимова розсміялася:

— Нічого, це зараз все незнайоме, укупі хочеться бути. А поживете, попрацюєте — все місто рідним стане.

Втім, бувають хвилини, коли доброзичливість сходить з її обличчя. Тоді, коли молоді робітники невдоволені після приїзду приходять розраховуватись. Раз так — за довгим карбованцем прийжджав. А заробітки тут — нормальні. Нормальні, а не «шалені». І не за тим сюди треба їхати!

ЗБУДЕТЬСЯ!..

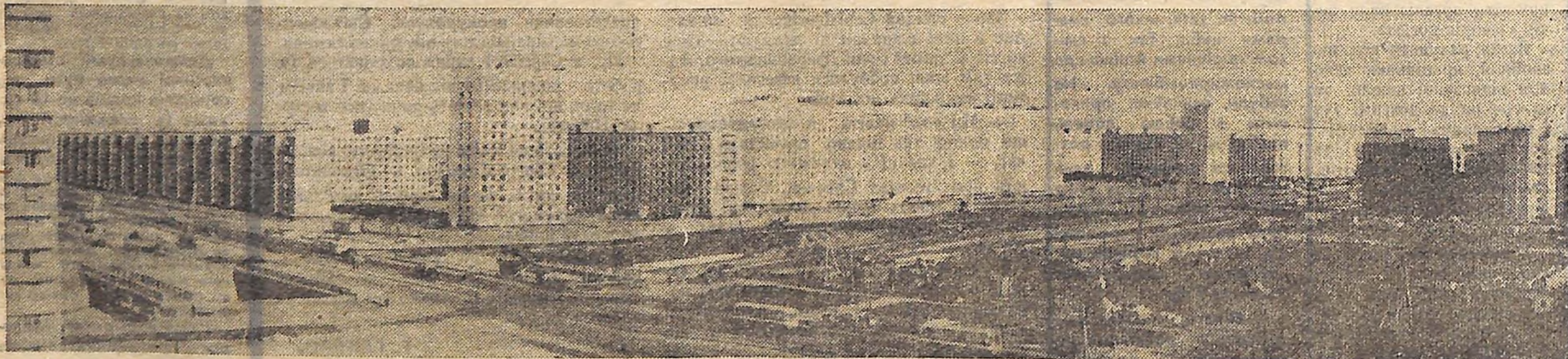
Напередодні або раз по раз затягувались хмарами і дув вітер. А в день від'їзду несподівано розпогодилось, засяяло сонце. Гігантська будова, яку через негоду ніяк не вдалось сфотографувати, раптом

виринула з туману і ще раз постала перед очима в усій своїй величч. Набережні Човни. Промислова зона, житлова зона. Все разом — новобудова, Всесоюзна ударна комсомольська. Скоро тут народиться новий радянський автомобіль. А зараз, щодня і щогодини, формуються нові долі, куються характери. КамАЗ — це початок життя тисяч молодих робітників. Недаремно кожного, хто приїздить сюди, зустрічає висока бетонна стріла, на якій написано: «Друзі! Місто Набережні Човни вітає вас!». А понизу, на постаменті, по сирому бетону хтось із будівельників вивів схвилювані рядки:

«Трудність забудеться,
Чудо свершиться,
Сбудеться то,
Что сьогодні лишь сниться».

М. БІДЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Фото АВТОРА.
Набережні Човни —
Кировоград.

МІСТО НАБЕРЕЖНІ ЧОВНИ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кировоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кировоградського обкому ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова
обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кировоград, вул. Глінки, 2.

ПОГОДА

Вдень, 11 листопада, по території міста і області передбачається мінлива хмарність, переважно без опадів. Вітер східний 6—9 метрів на секунду, температура повітря по області 0—5, по місту 1—3 градусів тепла.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.